

tænkt paa, om Ændring i Lovgivningen vedrørende private Skove, vær saa artig, den Historie koster 5,000 Kr. Altsaa, næst efter at man end ikke værdiger mig et Ord i Finansudvalget, hvor vi dog 2 Gange have drøftet Emnet, om, at man sysler med Tanken eller Ønsket om Nedsættelse af en saadan Kommission, fordi Ministeren ikke vil have dermed at gøre, hvilket er saa lidet stemmende med Virkeligheden, at man endog umiddelbart forud har taget imod min Erklæring om, at jeg vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og — uanset selvfølgelig de Herrers Henvendelse, men paa den Foranledning, som de Herrer have givet mig — en Udtalelse om, at jeg eventuelt vilde være stemt for en Kommissions Nedsættelse, lader man mig ikke forstaa andet, end at man derved er fyldestgjort. Men saa kommer man pludselig og kaster dette Forslag om en Kommission ind, som man vil paatvinge Ministeren. Alene den kostelige Tanke er de 5,000 Kr. værd: at ville paatvinge en Minister en Kommission til Undersøgelse af en Sag, som han selv vil undersøge. De Herrer sige ikke en Gang, hvad det er for en Kommission. Kunde vi ikke faa det at vide? Er det en parlamentarisk Kommission efter Grundlovens § 46? Er det en Kommission, hvortil Landstinget og Folketinget skulle vælge delegerede, eller er det en Kommission, hvortil Folketinget vælger nogle, Landstinget nogle og Regeringen nogle? Hvor stor skal denne Kommission være? Hvorledes skal dens Opgave egentlig fastsættes? Indenfor hvilken Tidsbegrænsning skal den udføre sit Arbejde? Til hvem skal den afgive Betænkning? Ikke et Ord om disse Enkeltheder hører man, og jeg drister mig til at udtale den Tro, at de Herrer end ikke have haft Tanke for noget af alt dette. Alene dette viser, at dette Forslag er modent til Forkastelse med Glans, og jeg tvivler heller ikke om, at det vil blive forkastet.

Som sagt, allerede den Omstændighed, at man vil paatvinge en Minister en Kommission til Undersøgelse af et Administrationsfelt, er tilstrækkelig vejledende i Henseende til, hvad det hele Postyr er værd. Hvis de Herrer have haft anden Hensigt med disse 2 Ændringsforslag end at slaa sig til Riddere paa disse 2 forskellige Emner og søge at skaffe sig lidt Agitationsstof, have de været saare uheldige med Forberedelserne. Hvis de have haft til Hensigt at skaffe et virkeligt Resultat ud af en Forhandling derom, have de jo ganske forsømt denne Forhandling.

S. Sørensen: Jeg er saavel Tinget som Ministeren og Finansudvalget taknemmelig for de forhøjede Tilskud til Lettelse af Mergeltransporten. Jeg har særlig Anledning til at nævne det her, fordi jeg er Repræsentant for en Privatbane, der ikke benyttes saa lidt til Mergeltransport. Jeg har ikke mine Papirer om denne Sag hos mig, men, husker jeg ikke fejl, er Antallet af de Vognladninger, som gaa ind paa vort Spor med Mergel, i de senere Aar steget gennemsnitlig med omtrent 200. Det vil deraf forstaaes, at det er nødvendigt, dersom man vil imødekomme Kravene paa samme Maade, som man hidtil har gjort, at man forhøjer denne Bevilling, og det er ogsaa sket her. Derfor siger jeg Tak for den foreslaaede Bevilling.

Det andet, som jeg vil yde min Tilslutning og sige Tak for, er et lille Beløb paa kun 200 Kr., men det spiller alligevel en Rolle. Det er det, der er nævnt under Ændringsforslag Nr. 55, og angaar en Forhøjelse af Lønnen til den Mand, som passer Ledefyret for Fiskerne ved Nymindegab. Sagen er, at alle Fyrpasserne fik deres Lønforhold ordnede ved Loven af 27de Maj 1908, og der indførtes da en Forhøjelse for de enkelte Fyrpassere, ligesom det blev bestemt, hvor meget deres Løn kunde stige. Men paa denne Fortegnelse savnedes Fyrpasseren ved Nymindegab. Af hvilken Grund han var overset, vidste han ikke, og jeg heller ikke, og jeg ved det ikke endnu, men han følte sig brøstholden, og det endte naturligvis med, at han indgav et Andragende om at komme til at nyde samme Forhøjelse af sin Løn som andre ligestillede. Det er det, som nu ved dette Forslag sker Fyldest, idet Landbrugsministeren har foreslaaet, at hans Løn skal sættes op paa samme Højde som den, der ydes andre med ham ligestillede, der passe saadanne Ledefyr; Finansudvalget er enstemmig gaaet ind herpaa og foreslaar dette lille Beløb vedtaget. Det har som sagt sin Betydning, at den Mand ikke fremdeles skal tro, at han er noget for sig, og at han skal holdes længere nede end andre ligestillede. Derfor siger jeg Tak for Bevillingen.

Jensen-Knudstrup: Det er i Anledning af den forøgede Bevilling til Støtte for Hedeboernes Mergelforeninger, jeg har bedt om Ordet. Jeg skal fatte mig meget kort ligesom den sidste ærede Taler (S. Sørensen). Den Sag interesserer mig i høj Grad, fordi der i den vestlige Side af min